

10 פרסיס

לפותרו תשבץ מס' 13

כהגרת הפרסים בין פותרו התשבץ מס' 18 זכו הקוראים דלקמן:

1. כרמלה בינג ע"י התאחדות בעלי תעשית יהלומים, רחוב מונטיפיורי מס' 13, תל-אביב.
2. כל משלי קרילוב (הוצאת טברסקי).
3. נחום חרסונסקי ת. ד. 1, עפולה.
4. קולא ברוניון לרומן רולאן (הוצאת ספרית הפועלים).
5. חיים קרלינר שדרות קרן קיימת 78, תל-אביב.
6. עצי שמים עומדים (הוצאת טברסקי).
7. אריה וולפילר שכ' אביב, בית יוסף יעקבי, חילון.
8. נתיב החרות (הוצאת ספי הפועלים).
9. צפורה גולדברג רחוב מאה שערים 7, תל-אביב.
10. יד שמאל היא החולמת (הוצאת ספרית הפועלים).

6-10

אסתר פיקרש רחוב הרברט סמואל, חדרה
 יעקב גרום רחוב מונטיפיורי 37, תל-אביב
 חיים קריצמן קבוצת גינוסר
 אברהם הורביץ שכ' נורדיה 25, תל-אביב
 שושנה ויהודה גרום רחוב י"א מס' 11, קרית-חיים, ע"י חיפה
 מפת א"י.

תשבץ מס. 17

10	9	8		7	6	5	4	3	2	1
		13				12				11
		16					15			14
			20				19		18	17
				26	25			24		23
										22
										29
										34
										36
										41
										46
										50
										54
										58

במאוזן:

- 1 — בלא כונה מיוחדת; 4 — מכשיר לכידה; 8 — נסיעה; 11 — רפסודה;
- 12 — הצהרה בשבועה; 13 — ראש קנה הדגן; 14 — פרח בראשותו; 15 — ציור;
- 16 — יידי; 18 — חוק; 19 — בלי כסות; 20 — מתנה; 22 — תבואה בשדה; 24 — מטע נוי; 25 — נמצא; 27 — על; 29 — מלת הנאי; 30 — מרגמה קדומה; 34 — מחברת מודפסת; 35 — נמר אמריקאי;
- 36 — פקיד גבוה באו"ם; 37 — ברכת-נוי לדגים; 40 — ביתס להוריו ילד; 41 — זכות הזמן; 43 — מלת כאב; 44 — שמחה; 45 — חום חוק; 46 — המשכו של הצוארון בבגד; 47 — שחיטה; 49 — אבקת רפואה; 50 — חי בבגדים; 51 — רמו; 52 — פרי בוטר; 54 — סנדוויץ'; 55 — אבידוד; 56 — הסברה; 58 — פקח; 59 — מקצוע טפול בגנים; 60 — גדול למעלה מן הרגיל.

במאונך:

- 1 — שלשלת על רגלי אסיר; 2 — קש; 3 — רצועה; 5 — מזון צר (דברים ט"ז); 6 — אגן לרחיצה; 7 — חומר מפוצץ; 8 — מגניב סמורות בלי מכס; 9 — צור; 10 — זמן; 17 — לבד; 19 — דון; 20 — לטו; 21 — חרחבינה; 24 — תגלית; 26 — משטרה; 28 — זיק; 30 — קוץ; 31 — יל; 32 — בוק; 34 — טף; 35 — קת; 36 — חסידה; 38 — הן; 40 — הסתלקות; 42 — פקדון; 44 — דגניה; 46 — יעיל; 48 — נחשל; 49 — קו; 50 — שכי; 52 — וו; 53 — מעטפה; 54 — אימבר.

פתרון תשבץ מס. 16

- במאוזן: 1 — מורשת; 4 — אחדות; 8 — כן; 10 — גר; 11 — גל; 13 — יס-פה; 16 — גמ; 17 — לבד; 19 — דון; 20 — לטו; 21 — חרחבינה; 24 — תגלית; 26 — משטרה; 28 — זיק; 30 — קוץ; 31 — יל; 32 — בוק; 34 — טף; 35 — קת; 36 — חסידה; 38 — הן; 40 — הסתלקות; 42 — פקדון; 44 — דגניה; 46 — יעיל; 48 — נחשל; 49 — קו; 50 — שכי; 52 — וו; 53 — מעטפה; 54 — אימבר.
- במאונך: 1 — מרגלית; 2 — רך; 3 — שני; 5 — חזה; 6 — זר; 7 — תעמולה; 9 — אהוב; 12 — לב; 14 — פדחת; 15 — פנים; 16 — גס; 18 — דחליל; 20 — להטוט; 22 — ריק; 23 — נשק; 25 — גיית; 27 — רצפה; 29 — גויל; 32 — בסתן; 33 — קרקר; 35 — קלפי; 36 — חסול; 37 — הוגן; 39 — נבהל; 40 — הדיוט; 41 — נתחום; 42 — קעקע; 44 — ישוב; 47 — אך; 50 — שה; 51 — גא;

אנטונו ורוזאריו הולכים העירה

(המשך מעמודים 10-11)

הנה קודם כל — לאסי, הכלבה השחורה. (לאסי היא אשתי" הוא מכריז, אך כעבור רגע הוא מתחרט, מבקש למחוק את המלה ולרשום במקומה: "ידידות"). לאסי אין מה לאכול בישראל. היא מסרבת לטעום כל מזון מלבד בשר. ובכלל, הבשר. "אני עייף נורא. איך יכול אני לרקוד מבלי לאכול בשר?"

בזאת לא נסתיימו הצרות. לריקוד הפרואי דרוש לו סל של פירות. משהו מתנדב לקנות תפוזים ואשכוליות בחנות שבפינה. כעבור רגע הוא חוזר: אין פירות. כלומר, יש — אבל אין מוכרים אותם בלי תלושים. לאנטוניו אין תלושים. ובכן, יצטרך לכסות את הסל בנייר צבעוני.

נא להכיר: רוזאריו פרץ

עוד כלב מופיע: בלונדי, בן 8 חודשים, אף הוא בעל שערות ארוכות. בעקבותיו מופיעה אשה נמוכה, בעלת קלסתר פנים ספרדי ומטפחת-ראש אדומה. סניורה רוזאריו.

מדוע לא באה יחד עם אנטוניו? זוהי דרכם מאז: הם הולכים ובאים כל אחד לבדו. על הבמה הם זוג. מתוך לבמה אין הם זוג. בדרך כלל אין הם גרים באותו בית מלון. אלא שבישראל אין מקום, והכינו להם חדרים שניים — הוא גר עם משרתו בחדר 52 והיא עם המשרת שלה בחדר 55 של מלון "אימפריאל".

אנטוניו ורוזאריו (שמה המלא: אנטוניו רואיז סולר ורוזאריו פרץ) אינם לא זוג נשוי ולא קרובי משפחה. סוכני-סוכנות ורזיונים כתבו שהם בני-דוד — וסיפור זה התגלגל לתוכניה העברית ומשם לכמה עתונים מקומיים. אלא שכל הענין בדוי. הקשר היחיד ביניהם הוא הריקוד ועיר מולדתם. שניהם נולדו בסביליה אשר בספרד. הם רוקדים יחד זה למעלה מעשרים שנה — אז היה הוא בן 5, ואילו את גילה לא העזנו לשאול, מן הסתם מבוגרת היא ממנו, בשנה או בשנתיים.

נישואין, גמ וחופש

"כבר נמאס לנו לנדוד ממקום למקום. בתי-מלון, עבודה קשה... אני חולם על היום בו נשתקע במקום אחד..."

אנטוניו ורוזאריו נמלטו מספרד עם פרוץ מלחמת-האזרחים ב-1936. הם נסעו לארצות-הברית, שם למד אנטוניו כמה חדשים את הבאלט הקלאסי. ב-1940 נישאה רוזאריו למנצח ארגנטיני, אולם הנישואין לא החזיקו מעמד והיא התגרשה ממנו. בנה רפאל, שהוא כיום בן 9, גר יחד עם אמה בבית שרכשה לעצמה במאנהאטן, ניו-יורק.

אחרי שרקדו כמה שנים בארצות-הברית והשתתפו בסרטים הוליבודיים אחדים החליטו השניים לשובט בעולם. הם עברו את אמריקה הדרומית, איטליה, צרפת, דנמרק, שבדיה והגיעו לישראל. בעוד חודשיים יחזרו לספרד, מולדתם, לא כדי לנחם, אלא כדי לשחק בסרט ספרדי. משפחתו של אנטוניו עושה נמצאת בספרד. כולם קאתולים אדוקים.

"מדוע אינני נושא אשה? זה מוקדם מדי... לדעתי אין גבר צריך לשאת אשה לפני היותו בן 35... אני זקוק לחופש..."

ישם מה בא לישראל?

למחרת היום אנו מטיילים ברחוב. אנטוניו מגלה את תל-אביב. הוא לובש עתה חולצת-משי אדומה, סנדלים של איש-קבוץ וחגורה משובצת בקישוטי נחושת. מתברר שיש לו חולשה לחגורות מסוג זה — הוא רכש לו אוסף שלם בטכסאס, ארצות-הברית. גם לאסי הכלבה, לובשת רצועה אחרת, הפעם אדומה ("כדי שתתאים לחולצתי" אומר אנטוניו).

ברחוב עוצר אותנו גבר צנום, עטוף בגדים בלויים, מאותם המשוטטים ברחובות תל-אביב ללא היעסקות מיוחדת.

"אתה לא מסביליה?" הוא שואל את אנטוניו.

אנטוניו מאשר את העובדה בתמיהה.

"אתה אנטוניו! היכרתי אותך מיד!" שמח הור.

מתוך שטף הדיבור הספרדי אני למד שהוא עולה חדש מסביליה.

"אינני מבין." מתפלל אנטוניו, שעה שאנו ממשיכים בדרך. "בשביל מה בא הנה? הלא הוא מסביליה. הוא מדבר ספרדית כמוני. עברית אינו יודע. בשביל מה בא?"

"אולי היה מצבו שם רע?"

"וכי מצבו כאן יותר טוב?" שואל אנטוניו, בהצביעו על בגדיו הבלויים של הור המתרחק. "את אשר הוא עושה כאן הוא יכול לעשות גם שם."

אני מנסה להסביר לו שיהודים רבים מרגישים צורך לבוא לישראל. הוא משתדל להבין — ארץ חרשה, רומנטיקה. בכל זאת הוא מניע את ראשו. "מה היה חסר לו בסביליה? הלא בכלל אינו מדבר עברית!"